

[Finansministeren.]

med den samlede indkomst i landet og med folks mulighed for at øge indkomsterne og beholde noget heraf; det tror jeg betyder langt mere end det andet. Det kan godt være, at de ærede medlemmer ikke er enige med mig på dette punkt; men jeg tror ikke, de kan bestride, at det har indflydelse på hele ræsonnementet, og derfor er ingen tjent med en så ensidig fremstilling af sagen som den, der her blev givet.

Jeg er glad for de bemærkninger, særlig om ligningen, som det ærede medlem hr. Hans Knudsen kom med. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen mente, at der efter forslaget ville blive lidt rigeligt med posekiggeri, og det ærede medlem hr. Oluf Pedersen delte denne anskuelse. Jeg synes også, det ville være dejligt, om man kunne undgå posekiggeri — jeg er da ikke sadist på det område. I jo større omfang man kunne få det indtryk, at indkomsterne blev opgivet, i jo højere grad kunne man måske undgå dette. Det er imidlertid sådan — det tror jeg alle ved her i salen — at der finder et udstrakt posekiggeri sted i forbindelse med lønmodtagernes indkomster. Er det ikke posekiggeri at gå hen og spørge den mand, der udbetaler lønnen: Hvad har du givet ham? Det er det mest direkte posekiggeri, jeg kender; men det er der ingen der har ondt af; det har fundet sted gennem mange år og har medført en beskatning af lønmodtagerne, som er ganske hård. Menneskenaturen er jo desværre sådan, at en vis kontrol er nødvendig; men hvis man mener, at de kontrolregler, der her er foreslået skærpet, ikke er nødvendige, hvis man kan dokumentere med tal, at der ikke er uretfærdighed tilstede på dette område, og hvis man kan overbevise befolkningen derom, så kan vi tale om det. Men jeg har det indtryk, at opfattelsen ude i befolkningen er lige den modsatte: at det netop er her, man mener en af de største skavanker i vort skattesystem ligger. Jeg tror nok, man en gang imellem overdriver det lidt; men det skal ikke hindre os i at rette på det. Dette har bl. a. ført til — som jeg sagde i min fremsættelsestale — at nogle ligefrem har syntes, vi skulle ind på en omsætningsafgift; der er, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, andre ærede medlemmer her i salen — jeg behøver

ikke at nævne navne — der gør sig til talsmænd herfor. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard spurgte mig, om vi nu havde forladt denne tanke. Lad mig da straks sige på regeringens vegne, at vi påtænker ikke at komme med en omsætningsafgift oven i dette her.

Jeg tror, jeg hermed har svaret på langt de fleste spørgsmål, der er fremdraget. Vi må nu se på forslagene, dels på de forslag, der her er fremsat, dels også på det af den tidligere regering fremsatte forslag, som jo inden efteråret kan suppleres op, hvis man vil have et fuldstændigt forslag at sammenligne med. Jeg kan på dette område tilsige teknisk bistand, bistand både fra departementet og mig selv, hvis man fra oppositionens side skulle ønske det. Det er mit håb, at man i udvalget vil kunne nå frem til den skattereform, som vi alle så stærkt ønsker.

Hans Knudsen: Jeg skal ikke nu i ordføernes anden omgang gøre noget forsøg på at forlænge denne debat mere end højest nødvendigt. Vi har hele dagen igennem haft lejlighed til at diskutere de fremsatte lovforslag udfra de synspunkter, vi fra forskellig side har, og det kommende udvalgsarbejde vil give mulighed for at komme de enkelte problemer nærmere ind på livet. Jeg ønsker derfor kun at gøre nogle ganske få bemærkninger i anledning af de ting, der er fremført.

Det ærede medlem hr. Alfred Bøghs slutreplik tenderede ligesom henimod, at den omlægning af skattebyrden, som reformen indeholder, og som har til formål at flytte en beskatning på rundt regnet 150 mill. kr. fra indtægter på under en snes tusind kroner over til de store indtægter, skulle være sådan en slags straf for flid overfor de større indtægter. Jeg tror, det ærede medlem hr. Alfred Bøgh citerede Holberg, og selvom han meget forsigtigt tog forbehold overfor tilslutning til citatet, blev det alligevel sagt her, at de fattige skulle ikke styrkes i deres dovenskab — jeg tror, det var sådan omtrent, citatet lød. Derimod tog det ærede medlem ikke noget forbehold, da han citerede en vistnok mindre kendt persons udtalelse om, at man ikke skal binde mulen på den okse, der tærsker. Jeg synes egentlig, det sidste var